KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 29.4.2013
COM(2013) 242 final

2013/0128 (COD)

Wniosek

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie udzielenia pomocy makrofinansowej Jordańskiemu Królestwu Haszymidzkiemu

{SWD(2013) 151 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

- **Podstawa i cele wniosku**

Od początku 2011 r. na gospodarkę Jordanii w znacznym stopniu wpływają wydarzenia wewnętrzne związane z arabską wiosną oraz regionalne niepokoje, zwłaszcza w sąsiednich Egipcie i Syrii. W połączeniu z osłabionym światowym otoczeniem gospodarczym przemiany polityczne w Jordanii miały istotne znaczenie dla poziomu dochodów z zagranicy i przyczyniły się do napiętej sytuacji finansów publicznych. Niższe wpływy z turystyki i bezpośrednich inwestycji zagranicznych, wzrost światowych cen energii oraz powtarzające się zakłócenia dostaw gazu ziemnego z Egiptu, które zmusiły Jordanię do zastąpienia gazu importowanego z Egiptu droższymi paliwami w celu wytwarzania energii elektrycznej, ograniczyły wzrost gospodarczy i spowodowały znaczne pogorszenie sytuacji pod względem bilansu płatniczego i budżetu. Jordania została również dotknięta nasileniem kryzysu w Syrii, w szczególności w wyniku napływu uchodźców i jego konsekwencji budżetowych. Mimo że Jordania zdołała do tej pory utrzymać stabilność makroekonomiczną, w tym poprzez znaczne wysiłki na rzecz konsolidacji fiskalnej i wsparcie finansowe ze strony darczyńców zagranicznych, istnieje znaczne zapotrzebowanie pod względem bilansu płatniczego i finansowania.

W wyniku presji spowodowanej gwałtownym spadkiem rezerw walutowych w pierwszej połowie 2012 r. władze Jordanii uzgodniły z MFW umowę dotyczącą promesy kredytowej w wysokości 2 mld USD (800 % kwoty) na okres 36 miesięcy, którą zatwierdzono w sierpniu 2012 r.

W związku z pogorszeniem sytuacji gospodarczej i perspektyw gospodarczych w grudniu 2012 r. rząd Jordanii zwrócił się do UE z prośbą o pomoc makrofinansową (MFA) w wysokości 200 mln EUR. Komisja zamierza przedłożyć Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek w sprawie pomocy makrofinansowej na rzecz Jordańskiego Królestwa Haszymidzkiego w maksymalnej wysokości 180 mln EUR w formie pożyczki średnioterminowej. Zaproponowaną podstawą prawną wniosku jest art. 212 TFUE.

Pomoc makrofinansowa UE przyczyniłaby się do pokrycia pozostających do zaspokojenia potrzeb Jordanii w zakresie finansowania zewnętrznego w latach 2013 i 2014, w kontekście programu MFW. Pomogłaby także Jordanii w zaradzeniu utrzymującym się skutkom gospodarczym arabskiej wiosny i mających źródła zewnętrzne wstrząsów w jej sektorze energetycznym. Ograniczyłaby także zagrożenia dla gospodarki pod względem bilansu płatniczego i sytuacji budżetowej w krótkim okresie, a jednocześnie wspierałaby programy dostosowań i reform uzgodnione z MFW i Bankiem Światowym, a także reformy uzgodnione w ramach operacji wsparcia budżetowego UE (w tym operacji w ramach umowy dotyczącej dobrego rządzenia i rozwoju w wysokości 40 mln EUR finansowanej przez program wsparcia na rzecz partnerstwa, reform i wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu (SPRING)).

Proponowana pomoc stanowiłaby wsparcie dla działań politycznych mających na celu poprawę systemu zarządzania finansami publicznymi i reformę podatkową przy jednoczesnym wzmocnieniu siatki bezpieczeństwa socjalnego (w tym poprzez lepsze ukierunkowanie systemu transferów pieniężnych wprowadzonego w listopadzie zeszłego roku w celu zrekompensowania gospodarstwom domowym reformy systemu dotacji energetycznych); środków mających na celu poprawę ram prawnych oraz klimatu dla

inwestycji; a także reform mających na celu zmniejszenie bezrobocia i zachęcanie do uczestnictwa w rynku pracy, szczególnie wśród kobiet.

Proponowana pomoc makrofinansowa jest zgodna z koncepcją zobowiązań politycznych i finansowych podjętych przez UE na rzecz władz Jordanii podczas posiedzenia grupy zadaniowej UE-Jordania w lutym 2012 r. Jest ona również zgodna z celami nowego partnerstwa na rzecz południowego regionu Morza Śródziemnego zaproponowanego na szczycie G8 w Deauville oraz z wytycznymi nowej europejskiej polityki sąsiedztwa. W tym samym duchu byłaby ona sygnałem dla innych państw w regionie, że w przypadku trudności gospodarczych UE jest gotowa wspierać państwa, które jak Jordania podjęły się przeprowadzania reform politycznych.

W tym kontekście Komisja uważa, że polityczne i ekonomiczne warunki dla przeprowadzenia operacji pomocy makrofinansowej w proponowanej wysokości i charakterze są spełnione.

- **Kontekst ogólny**

Od 2011 r. Jordania stoi w obliczu pogarszających się warunków gospodarczych ze względu na niestabilną sytuację regionalną i polityczną związaną z arabską wiosną oraz na słabsze regionalne i światowe otoczenie gospodarcze. Okoliczności te negatywnie wpłynęły na dwa główne zewnętrzne czynniki wzrostu gospodarczego, a mianowicie wpływy z turystyki i bezpośrednie inwestycje zagraniczne (BIZ). Ponadto częste przerwy w dostawach gazu z Egiptu zmusiły rząd do zastąpienia gazu droższym importem ropy naftowej, co spowodowało znaczący wzrost kosztów importu[1]. Negatywne skutki szoków zewnętrznych spowodowały powstanie dużej nierównowagi budżetowej i w bilansie płatniczym.

W tym kontekście po okresie solidnego wzrostu gospodarczego w wysokości średnio 6,5 % w okresie 2000-2009, częściowo dzięki sprzyjającym warunkom zewnętrznym, w 2011 r. stopa wzrostu PKB gwałtownie się obniżyła do poziomu 2,6 %. W pierwszej połowie 2012 r., dzięki zwiększeniu wpływów z turystyki oraz pomimo słabych wyników w sektorach górnictwa i budownictwa, nastąpiło nieznaczne zwiększenie stopy wzrostu PKB do poziomu 2,9 %. Przewiduje się, że w 2013 r. wzrost PKB będzie wspierany poprzez zwiększone bezpośrednie inwestycje zagraniczne w sektorach energetycznym i bankowym, ale będzie się utrzymywał na stosunkowo niskim poziomie (około 3 %).

Inflacja cen konsumpcyjnych zwiększyła się nieznacznie w 2012 r., osiągając średnio 4,8 %, w porównaniu z 4,5 % w 2011 r., gdyż wpływ wzrostu krajowych cen paliwa i energii elektrycznej został częściowo zniwelowany przez słabszy popyt krajowy. Oczekuje się, że inflacja wzrośnie do średnio 6,1 % w 2013 r., częściowo w rezultacie przewidzianych dostosowań cen energii. Od połowy 2011 r. polityka pieniężna była zaostrzana w celu zachowania atrakcyjności aktywów denominowanych w dinarze jordańskim. Obecna polityka stałego kursu walutowego (sztywny kurs walutowy w stosunku do USD) przyczyniła się do powstrzymania oczekiwań inflacyjnych.

Bilans płatniczy pogorszył się znacząco od początku 2011 r. z powodu wymienionych wyżej wstrząsów. Deficyt obrotów bieżących (z uwzględnieniem dotacji) wyniósł 12 % PKB w

[1] Chociaż w połowie stycznia egipskie dostawy gazu dla Jordanii czasowo powróciły do normalnego poziomu po niemal dwóch latach spadku podaży (240 mln stóp sześciennych dziennie w porównaniu ze średnio 40 mln stóp sześciennych dziennie przez większość 2012 r.), niedawno ponownie spadły do jednej trzeciej ich normalnego poziomu, co wzbudziło obawy dotyczące bezpieczeństwa źródła energii pierwotnej dla Jordanii. Ponadto renegocjowana umowa z Egiptem w sprawie dostaw gazu przewiduje około trzykrotnie wyższą cenę gazu.

2011 r. (19 % PKB bez uwzględnienia dotacji) w porównaniu z 7,1 % PKB w 2010 r. (11,3 % PKB bez uwzględnienia dotacji), częściowo z powodu wzrostu kosztów importu o 16,6 %. Do końca 2012 r. deficyt obrotów bieżących zwiększył się do 17 % PKB (20,6 % PKB bez uwzględnienia dotacji) pomimo wzrostu wpływów z turystyki o 15,3 % (przypisywanego głównie przyjazdom turystycznym z krajów arabskich) oraz wzrostu przekazów pieniężnych o 3,5 %. Przewiduje się jednak, że w 2013 r. deficyt obrotów bieżących bez uwzględnienia dotacji obniży się do 12,1 % w związku z silniejszym wzrostem eksportu i stopniową normalizacją dostaw gazu z Egiptu. Zmniejszenie bezpośrednich inwestycji zagranicznych w latach 2011-2012 spowodowało dalsze pogorszenie bilansu płatniczego. Zapotrzebowanie na finansowanie w latach 2011-2012 zostało w dużej mierze zaspokojone dzięki pomocy zagranicznej, w szczególności ze strony państw należących do Rady Współpracy Państw Zatoki oraz instytucji Bretton Woods, a także dzięki uruchomieniu rezerw walutowych, które obniżyły się o 14 % (do 10,7 mld USD) w 2011 r., a w 2012 r. odnotowały jeszcze bardziej dramatyczny spadek do 5,2 mld USD (poziom nieco powyżej wartości importu za 3 miesiące) pod koniec roku.

Finanse publiczne znalazły się pod presją z powodu pakietów wydatków socjalnych przyjętych w 2011 r., budżetowego wpływu wzrostu cen importu energii i spowolnienia gospodarczego. Deficyt budżetowy bez uwzględnienia dotacji wzrósł z 7,7 % PKB w 2010 r. do 11,7 % PKB w 2011 r., podczas gdy dług publiczny wzrósł do 70,7 % PKB do końca 2011 r. (z 67,1 % PKB na koniec 2010 r.). Mimo że budżet na 2012 r. przyjęty w lutym przewidywał znaczną korektę budżetową w porównaniu z 2011 r., w połowie roku okazało się, że nie będzie ona możliwa w konsekwencji znacznie wyższych niż zakładano dotacji do paliw, wyższych wynagrodzeń w wyniku reformy służby cywilnej, wyższych wydatków na emerytury i służbę zdrowia oraz wydatków na zapewnienie miejsc zamieszkania i pomocy medycznej dla uchodźców z Syrii[2]. W celu podtrzymania zdolności obsługi zadłużenia i złagodzenia skutków ewentualnego spadku wpływów z zagranicy rząd zadecydował w maju 2012 r. o przyjęciu dodatkowych środków polityki budżetowej w wysokości 3,4 % PKB. Celem było obniżenie ogólnego deficytu w 2012 r. o około 1,5 punktu procentowego PKB (do 10,7 % PKB bez uwzględnienia dotacji).

Po stronie wydatków działania na rzecz konsolidacji budżetowej (w wysokości 2,9 % PKB) obejmowały: zniesienie dotacji do benzyny 95-oktanowej, paliwa lotniczego i ciężkiego oleju opałowego; zmniejszenie o 13 % dotacji do benzyny 90-oktanowej; podniesienie o 6 % ceny oleju napędowego; a także obniżenie wydatków kapitałowych i wydatków bieżących. Po stronie dochodów konsolidacja fiskalna wyniosła 0,4 % PKB i objęła między innymi wprowadzenie podatku od sprzedaży telefonów komórkowych i klimatyzacji; podniesienie podatków od samochodów, biletów lotniczych, wyrobów alkoholowych i tytoniowych; a także zniesienie niektórych zwolnień podatkowych.

Na początku września 2012 r. rząd podjął decyzję o wprowadzeniu podatku w wysokości 6 % od oleju napędowego oraz o zniesieniu dotacji do benzyny 90-oktanowej. Jednakże decyzja ta, stanowiąca strukturalną wartość odniesienia programu MFW, została początkowo zawieszona przez króla. Liberalizacja ceny benzyny 90-oktanowej nastąpiła w końcu w połowie listopada (wraz ze zniesieniem dotacji do oleju napędowego, nafty i cen gazu dla

[2] Jordania jest poważnie dotknięta problemem uchodźców syryjskich. Wobec największego napływu uchodźców syryjskich (około 180 000 do stycznia 2013 r.) i najszybciej rosnącego obozu dla uchodźców (około 1 tys. Syryjczyków przekracza codziennie granicę z Jordanią) Jordania jest tym krajem w regionie, który został najbardziej dotknięty tym problemem, podczas gdy jej gospodarka zmaga się z poważnym niedoborem wody i energii elektrycznej. Od wybuchu konfliktu syryjskiego koszty budżetowe przyjmowania uchodźców syryjskich szacowane są na ponad 600 mln EUR (około 3 % PKB Jordanii).

gospodarstw domowych), w pełni zgodnie ze strukturalną wartością odniesienia dotyczącą dostosowania cen określoną w programie MFW. Chociaż środki te doprowadziły do poważnych protestów społecznych w połowie listopada, rząd utrzymał dostosowanie cen paliw.

Jak podkreślono w ramach wspólnego dialogu na temat reform gospodarczych przeprowadzonego przez Komisję z władzami Jordanii w październiku ubiegłego roku, Jordania poczyniła znaczne postępy w odniesieniu do szeregu najważniejszych reform. Obejmuje to dostosowanie cen energii, plany zróżnicowania dostaw energii, środki zmierzające do zwiększenia uczestnictwa kobiet w rynku pracy, programy wspierające dostęp MŚP do finansowania oraz przedstawienie parlamentowi wniosków legislacyjnych dotyczących podatku dochodowego, partnerstw publiczno-prywatnych i reformy systemu ubezpieczeń społecznych. Jednakże gruntowne reformy strukturalne nie zostały jeszcze podjęte. Ponadto wiele wniosków legislacyjnych utknęło w parlamencie, a rozwiązanie parlamentu i rozpisanie wyborów parlamentarnych, które odbyły się pod koniec stycznia 2013 r., spowodowało dalsze opóźnienie ich przyjęcia.

W dniu 3 sierpnia 2012 r. Rada Wykonawcza MFW zatwierdziła – jak wspomniano – umowę dotyczącą promesy kredytowej w wysokości 2 mld USD (800 % kwoty) na okres 36 miesięcy. Pożyczka ma zostać wypłacona zasadniczo na wczesnych etapach realizacji programu, przy czym 300 % kwoty (z łącznej kwoty 800 %) zostanie wypłaconych w pierwszych dwóch transzach (druga transza zostanie wypłacona po ukończeniu pierwszego przeglądu programu). Program przewiduje pakiet środków mających na celu wspomaganie wzrostu gospodarczego przy jednoczesnym zmniejszaniu narażenia na wstrząsy zewnętrzne, w szczególności poprzez reformę systemu dotacji do cen energii, doprowadzenie NEPCO do ponownego osiągania zwrotu kosztów i wspieranie dywersyfikacji dostaw energii. Program przewiduje także konsolidację finansów publicznych poprzez skuteczną racjonalizację systemu podatkowego, poprawę działania organów podatkowych i cięcia wydatków. Na 2013 r. zaplanowano znaczne dodatkowe środki konsolidacji budżetowej, w tym podwyżki cen oleju napędowego i nafty, ograniczenie zwolnień podatkowych oraz, ewentualnie, podniesienie akcyzy, co ma umożliwić obniżenie deficytu budżetowego (bez uwzględnienia dotacji) do 9,3 % PKB w 2013 r. (5,5 % z uwzględnieniem dotacji).

W oparciu o najnowsze dostępne prognozy MFW pozostające do pokrycia potrzeby w zakresie finansowania zewnętrznego w okresie objętym programem MFW (2013-2015) szacuje się na 5,9 mld USD, głównie ze względu na znaczny (choć stopniowo malejący) deficyt obrotów bieżących oraz konieczność odbudowy rezerw walutowych. Ponieważ rezerwy te znajdowały się na krytycznie niskim poziomie już pod koniec 2012 r. (jak już wspomniano – nieco powyżej minimalnej wartości odniesienia na poziomie wartości importu za 3 miesiące), a bilans płatniczy Jordanii pozostaje nadal bardzo narażony na zewnętrzne wstrząsy, w szczególności na dalsze zakłócenia dostaw gazu z Egiptu i rozwój sytuacji politycznej w regionie, program MFW ma na celu istotne zasilenie oficjalnych rezerw. Po odliczeniu wypłat w ramach promesy kredytowej i pożyczki w ramach polityki rozwoju Banku Światowego Jordania stoi w obliczu pozostającego do pokrycia zapotrzebowania w zakresie finansowania zewnętrznego w wysokości 4,1 mld USD w okresie tych trzech lat, które to zapotrzebowanie ma zostać pokryte przez innych darczyńców (państwa należące do Rady Współpracy Państw Zatoki, USA, UE, Francja i Japonia). Proponowana pomoc makrofinansowa UE odpowiadałaby około 4,4 % pozostającego do pokrycia zapotrzebowania w zakresie finansowania zewnętrznego.

- **Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek**

Brak

- **Spójność z pozostałymi obszarami polityki i celami Unii**

Ze względu na stabilizującą rolę Jordanii w regionie, jak również wzajemne powiązania gospodarcze i finansowe UE od dawna jest zainteresowana zaangażowaniem się w Jordanii. Stosunki umowne między UE i Jordanią zostały nawiązane poprzez podpisanie w maju 2002 r. układu o stowarzyszeniu, który liberalizuje handel między obiema stronami i przewiduje zacieśnienie dwustronnego dialogu politycznego i współpracy gospodarczej. Stosunki dwustronne zostały wzmocnione w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa (EPS), w tym poprzez przyjęcie pięcioletniego planu działania w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa w 2005 r., zastąpionego nowym pięcioletnim planem działania w 2010 r., określającym najważniejsze działania na rzecz reform zarówno politycznych, jak i gospodarczych oraz sprzyjającym konwergencji regulacyjnej z UE. Ponadto Jordania jest pierwszym z śródziemnomorskich krajów partnerskich, z którym UE przeprowadziła negocjacje techniczne prowadzące do przyznania „szczególnego statusu". Jordania jest także członkiem Unii dla Śródziemnomorza. Więzi gospodarcze z UE są równie ważne. W 2011 r. UE była dla Jordanii pierwszym źródłem importu (20,1 %), jednak wśród rynków eksportowych Jordanii UE znalazła się zaledwie na siódmym miejscu. UE zaoferowała Jordanii – jak wspomniano – negocjacje w sprawie pogłębionej i kompleksowej strefy wolnego handlu (DCFTA) w celu zwiększenia integracji Jordanii z jednolitym rynkiem UE.

Podsumowując, mimo że przejście Jordanii na system w pełni demokratyczny odbywa się nie bez trudności i wciąż panuje znaczna niepewność, kraj ten podjął istotne działania na rzecz przeprowadzenia reform politycznych i gospodarczych; istnieją także silne ramy stosunków dwustronnych między UE a Jordanią.

Od rozpoczęcia arabskiej wiosny UE zadeklarowała przy różnych okazjach swoje zobowiązanie do wspierania Jordanii w jej reformach gospodarczych i politycznych. Zobowiązanie UE do wspierania reform politycznych i gospodarczych w Jordanii było głównym przesłaniem pierwszego posiedzenia grupy zadaniowej UE-Jordania, które odbyło się w Ammanie w lutym 2012 r.

Wniosek dotyczący pomocy makrofinansowej jest spójny ze zobowiązaniem UE do wspierania przemian gospodarczych i politycznych w Jordanii. Jest on również zgodny z wytycznymi dotyczącymi tego rodzaju pomocy, zawartymi w konkluzjach Rady z 2002 r. w sprawie pomocy makrofinansowej oraz towarzyszącym im piśmie przewodniczącego Rady do przewodniczącego Komisji. W szczególności, jak dokładniej wyjaśniono w dokumencie roboczym służb Komisji uzupełniającym niniejszy wniosek Komisji, wniosek spełnia następujące zasady dotyczące udzielanej pomocy makrofinansowej: wyjątkowy i uzupełniający charakter, uzależnienie od spełnienia określonych warunków – w tym politycznych – oraz dyscyplina finansowa.

W trakcie realizacji operacji pomocy makrofinansowej Komisja będzie nadal monitorować i oceniać spełnianie tych kryteriów, a także oceniać w ścisłej współpracy z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych spełnianie politycznych warunków wstępnych.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENY SKUTKÓW

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Pomoc makrofinansowa stanowi integralną część międzynarodowego wsparcia dla programu stabilizacji i ożywienia gospodarczego Jordanii. Przygotowując niniejszy wniosek w sprawie pomocy makrofinansowej, służby Komisji kontaktowały się z Międzynarodowym Funduszem Walutowym i Bankiem Światowym, które wprowadziły już istotne programy finansowania. Przed przedłożeniem wniosku Komisja konsultowała się również z państwami członkowskimi UE na forum Komitetu Ekonomiczno-Finansowego. Komisja utrzymywała również regularne kontakty z władzami Jordanii.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej**

Przy wsparciu ekspertów zewnętrznych Komisja przeprowadzi ocenę operacyjną jakości i wiarygodności publicznego obiegu środków finansowych oraz procedur administracyjnych w Jordanii.

- **Ocena skutków**

Pomoc makrofinansowa i powiązany z nią program dostosowań i reform gospodarczych przyczynią się w krótkim okresie do złagodzenia potrzeb finansowych Jordanii, wspierając jednocześnie realizację działań politycznych służących poprawie sytuacji bilansu płatniczego i stabilności finansów publicznych w średnim okresie oraz wzmocnieniu trwałego wzrostu gospodarczego, jak uzgodniono z MFW. Przyczyni się to przede wszystkim do: zwiększenia skuteczności i przejrzystości zarządzania finansami publicznymi; wspierania reform fiskalnych zmierzających do zwiększenia poboru podatków i poprawy progresywności systemu podatkowego; wspierania podjętych już wysiłków na rzecz wzmocnienia siatki bezpieczeństwa socjalnego; promowania reform rynku pracy (w celu ograniczenia bezrobocia i podniesienia współczynników aktywności zawodowej, szczególnie wśród kobiet); a także do ułatwienia przyjmowania środków mających na celu ulepszenie ram prawnych dla handlu i inwestycji.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

- **Krótki opis proponowanych działań**

Unia Europejska udostępni Jordanii pomoc makrofinansową w łącznej maksymalnej kwocie 180 mln EUR, udzieloną w formie pożyczki średnioterminowej. Pomoc przyczyni się do pokrycia pozostających do zaspokojenia potrzeb Jordanii w zakresie finansowania zewnętrznego w latach 2013-14, ustalonych przez Komisję w oparciu o szacunki Międzynarodowego Funduszu Walutowego.

Planuje się, że pomoc zostanie wypłacona w dwóch transzach, a także że możliwe będzie pewne przyspieszenie wypłacenia pomocy ze względu na pilny charakter potrzeb finansowych. Zakłada się, że wypłata pierwszej transzy nastąpi w drugiej połowie 2013 r. Wypłata drugiej transzy, uzależniona od spełnienia szeregu warunków dotyczących polityki, mogłaby nastąpić w pierwszej połowie 2014 r. Pomocą będzie zarządzać Komisja. Obowiązują szczegółowe przepisy dotyczące zapobiegania nadużyciom finansowym oraz innym nieprawidłowościom, zgodne z rozporządzeniem finansowym.

Jak zwykle w przypadku instrumentu pomocy makrofinansowej, wypłaty środków byłyby uzależnione od pozytywnych wyników przeglądów programu dokonywanych w ramach porozumienia finansowego z MFW (promesa kredytowa). Ponadto Komisja i władze Jordanii

uzgodnią w formie protokołu ustaleń konkretne środki na rzecz reform strukturalnych. Komisja położy nacisk na reformy strukturalne mające na celu poprawę ogólnego zarządzania makroekonomicznego i warunków trwałego wzrostu gospodarczego (np. w zakresie przejrzystości i skuteczności zarządzania finansami publicznymi; reformy podatkowe; reformy służące wzmocnieniu siatki bezpieczeństwa socjalnego; reformy rynku pracy oraz reformy mające na celu polepszenie ram prawnych dla handlu i inwestycji).

Decyzja o wypłacie całej pomocy makrofinansowej w formie pożyczki jest uzasadniona stopniem rozwoju Jordanii (mierzonym poziomem dochodu na mieszkańca) i wskaźnikami zadłużenia. Jest również zgodna z traktowaniem Jordanii przez Bank Światowy i MFW. W rzeczywistości Jordania nie kwalifikuje się do otrzymania finansowania z Międzynarodowego Stowarzyszenia Rozwoju lub z funduszu powierniczego MFW na rzecz redukcji ubóstwa i wspierania rozwoju (*Poverty Reduction and Growth Trust Fund*).

- **Podstawa prawna**

Podstawę prawną niniejszego wniosku stanowi art. 212 TFUE.

- **Zasada pomocniczości**

Niniejszy wniosek wchodzi w zakres dzielonych kompetencji UE. Zasada pomocniczości ma zastosowanie, gdyż cel, jakim jest przywrócenie krótkoterminowej stabilności makroekonomicznej w Jordanii, nie może zostać tak skutecznie osiągnięty przez poszczególne państwa członkowskie jak przez Unię Europejską. Głównymi przyczynami są ograniczenia budżetowe na szczeblu krajowym oraz konieczność ścisłej koordynacji między darczyńcami celem zmaksymalizowania zakresu i skuteczności pomocy.

- **Zasada proporcjonalności**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności: ogranicza się on do minimum koniecznego do osiągnięcia celu krótkoterminowej stabilności makroekonomicznej i nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tego celu.

Zgodnie z ustaleniami Komisji w oparciu o szacunki MFW w kontekście promesy kredytowej, kwota pomocy odpowiada 4,4 % pozostających do pokrycia potrzeb finansowych Jordanii w latach 2013-2015. Jest to zgodne z normalnymi przepisami dotyczącymi podziału zadań dla operacji pomocy makrofinansowej. Biorąc pod uwagę wielkość pomocy dla Jordanii zadeklarowanej przez innych dwustronnych i wielostronnych darczyńców i wierzycieli, uznaje się, że jest to odpowiedni poziom finansowania ze strony UE.

- **Wybór instrumentów**

Inne instrumenty byłyby niewłaściwe, gdyż wobec braku rozporządzenia ramowego dla pomocy makrofinansowej doraźne decyzje Parlamentu Europejskiego i Rady podejmowane na mocy art. 212 TFUE są jedynym dostępnym instrumentem prawnym w odniesieniu do rozpatrywanej pomocy.

Pomoc na finansowanie projektów lub pomoc techniczna nie byłyby odpowiednim lub wystarczającym narzędziem realizacji zakładanych celów makroekonomicznych. Główna wartość dodana pomocy makrofinansowej w porównaniu z innymi instrumentami UE polegałaby na złagodzeniu ograniczeń w zakresie finansowania zewnętrznego oraz wsparciu budowy stabilnych ram makroekonomicznych, w tym poprzez przyczynienie się do zrównoważenia bilansu płatniczego i budżetu, oraz właściwych warunków ramowych dla reform strukturalnych. Poprzez pomoc w ustanowieniu właściwych ogólnych ram dla polityki makroekonomicznej i strukturalnej, pomoc makrofinansowa może zwiększyć skuteczność działań finansowanych w Jordanii w ramach innych, bardziej ukierunkowanych instrumentów finansowych UE.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Planowana pomoc zostanie udzielona w formie pożyczki i powinna być finansowana poprzez operację zaciągnięcia pożyczki, którą Komisja przeprowadzi w imieniu UE. Koszty budżetowe pomocy będą odpowiadały kwocie zasilającej – w wysokości 9 % wypłaconych w ramach pożyczki kwot – fundusz gwarancyjny dla zewnętrznych operacji udzielania pożyczek przez UE z pozycji budżetowej 01 04 01 14 („finansowanie Funduszu Gwarancyjnego”). Zakładając, że pierwsza wypłata pożyczki nastąpi w 2013 r. w kwocie 100 mln EUR, a druga – w 2014 r. w kwocie 80 mln EUR, zgodnie z zasadami regulującymi mechanizm Funduszu Gwarancyjnego zasilanie funduszu będzie następować z budżetów na lata 2015 i 2016.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Klauzula przeglądu/rewizji/wygaśnięcia**

Wniosek zawiera klauzulę wygaśnięcia. Proponowana pomoc makrofinansowa udostępniana jest na dwuletni okres, rozpoczynający się pierwszego dnia po wejściu w życie protokołu ustaleń.

2013/0128 (COD)

Wniosek

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie udzielenia pomocy makrofinansowej Jordańskiemu Królestwu Haszymidzkiemu

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 212,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej[3],

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą[4],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Stosunki między Unią Europejską (zwaną dalej „Unią") a Jordańskim Królestwem Haszymidzkim (zwanym dalej „Jordanią") rozwijają się w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa (EPS). Układ o stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Jordańskim Królestwem Haszymidzkim, z drugiej strony, wszedł w życie w maju 2002 r. Dwustronny dialog polityczny i współpraca gospodarcza zostały następnie rozwinięte w ramach planów działania w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa, z których ostatni obejmuje lata 2010-2015. W 2010 r. Unia przyznała Jordanii „szczególny status" partnerstwa, co oznacza rozszerzenie obszarów współpracy między obiema stronami.

(2) Gospodarka Jordanii została znacząco dotknięta przez wewnętrzne wydarzenia związane ze zmianami, które miały miejsce w południowym regionie Morza Śródziemnego począwszy od końca 2010 r., znanymi jako „arabska wiosna", oraz niepokoje regionalne, zwłaszcza w sąsiednich Egipcie i Syrii. W połączeniu z osłabionym światowym otoczeniem gospodarczym powtarzające się zakłócenia dostaw gazu ziemnego z Egiptu, które zmusiły Jordanię do zastąpienia gazu importowanego z Egiptu droższymi paliwami w celu wytwarzania energii elektrycznej, a także znaczny napływ uchodźców z Syrii doprowadziły do istotnych niedoborów w zakresie finansowania bilansu płatniczego i budżetu.

(3) Od rozpoczęcia arabskiej wiosny UE zadeklarowała przy różnych okazjach swoje zobowiązanie do wspierania Jordanii w jej reformach gospodarczych i politycznych.. Zobowiązanie to zostało potwierdzone w konkluzjach dziesiątego posiedzenia Rady Stowarzyszenia między Unią i Jordanią w grudniu 2012 r.

---

[3] Dz.U. C […] z […], s. […].

[4] Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia […] 2012 r. oraz decyzja Rady z dnia […] 2012 r.

(4) Jordania zdecydowała się na przeprowadzenie szeregu reform politycznych, w szczególności prowadzących do przyjęcia przez parlament Jordanii we wrześniu 2011 r. ponad 40 poprawek do konstytucji, co stanowi istotny krok w kierunku w pełni rozwiniętego systemu demokratycznego. Polityczne i gospodarcze wsparcie ze strony Unii dla procesu reform w Jordanii jest spójne z polityką Unii wobec krajów południowego regionu Morza Śródziemnego, określoną w kontekście europejskiej polityki sąsiedztwa.

(5) W sierpniu 2012 r. władze Jordanii oraz Międzynarodowy Fundusz Walutowy (MFW) uzgodniły trzyletnią umowę promesy kredytowej o wartości 1,364 mln SDR w celu wsparcia jordańskiego programu dostosowań i reform gospodarczych.

(6) Unia udostępniła 293 mln EUR w formie dotacji na lata 2011-2013 w ramach programu regularnej współpracy w celu wsparcia programu reform politycznych i gospodarczych w Jordanii. Ponadto w 2012 r. Jordanii przydzielono kwotę 70 mln EUR w ramach programu wsparcia na rzecz partnerstwa, reform i wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu (SPRING) oraz 10 mln EUR w postaci pomocy humanitarnej Unii na rzecz uchodźców z Syrii.

(7) W grudniu 2012 r. w związku z pogorszeniem sytuacji gospodarczej i perspektyw gospodarczych Jordania zwróciła się do Unii o pomoc makrofinansową.

(8) Biorąc pod uwagę fakt, że nawet po uwzględnieniu pomocy makroekonomicznej z MFW i Banku Światowego, w bilansie płatniczym Jordanii utrzymuje się pozostająca do pokrycia luka finansowa, a także ze względu na narażenie bilansu płatniczego Jordanii na wstrząsy zewnętrzne, które wymaga utrzymywania odpowiedniego poziomu rezerw walutowych, udzielenie Jordanii pomocy makrofinansowej jest w obecnych nadzwyczajnych okolicznościach właściwą odpowiedzią na wniosek tego kraju. Pomoc makrofinansowa Unii dla Jordanii (zwana dalej „pomocą makrofinansową Unii") stanowiłaby wsparcie dla stabilizacji gospodarczej tego państwa oraz dla programu reform strukturalnych Jordanii, uzupełniając środki udostępnione w ramach porozumienia finansowego z MFW.

(9) Pomoc makrofinansowa Unii nie powinna jedynie uzupełniać programów i zasobów MFW i Banku Światowego, lecz powinna również zapewnić wartość dodaną wynikającą z zaangażowania Unii. Komisja powinna zapewnić pełną zgodność prawną i merytoryczną pomocy makrofinansowej Unii ze środkami podejmowanymi w innych obszarach działań zewnętrznych oraz z innymi odpowiednimi strategiami politycznymi Unii.

(10) Cele szczególne pomocy makrofinansowej Unii powinny polegać na zwiększeniu skuteczności, przejrzystości i odpowiedzialności organów odpowiedzialnych za zarządzanie finansami publicznymi w Jordanii i wspieraniu reform strukturalnych mających na celu wsparcie trwałego i sprzyjającego włączeniu społecznemu wzrostu gospodarczego, tworzenie miejsc pracy i konsolidację budżetową. Komisja powinna regularnie monitorować te cele.

(11) Warunki stanowiące podstawę udzielenia pomocy makrofinansowej Unii powinny odzwierciedlać kluczowe zasady i cele polityki Unii wobec Jordanii.

(12) W celu zapewnienia skutecznej ochrony interesów finansowych Unii związanych z niniejszą pomocą makrofinansową, konieczne jest, by Jordania wprowadziła stosowne środki w zakresie zapobiegania nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkim innym nieprawidłowościom związanym z tą pomocą oraz w zakresie ich zwalczania.

Konieczne jest również zapewnienie stosownych kontroli przez Komisję i stosownych audytów przez Trybunał Obrachunkowy.

(13) Udostępnienie pomocy makrofinansowej Unii nie powinno naruszać uprawnień władzy budżetowej.

(14) Pomocą tą powinna zarządzać Komisja. Aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Komitetowi Ekonomiczno-Finansowemu możliwość śledzenia wykonania niniejszej decyzji, Komisja powinna je regularnie informować o rozwoju sytuacji w związku z pomocą i udostępniać im odpowiednie dokumenty.

(15) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonania niniejszej decyzji należy przyznać Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję[5]. Fakt, że pomoc przyznawana jest w znacznej wysokości i w związku z tym będzie ona miała potencjalnie duże skutki, uzasadnia stosowanie procedury sprawdzającej, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 182/2011,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Unia udostępnia Jordanii pomoc makrofinansową w maksymalnej kwocie 180 mln EUR w celu wsparcia stabilizacji gospodarczej i reform gospodarczych Jordanii. Pomoc przyczynia się do pokrycia potrzeb Jordanii w zakresie bilansu płatniczego określonych w aktualnym programie MFW.

2. Pełna kwota pomocy makrofinansowej jest udostępniona Jordanii w formie pożyczek. Komisja jest upoważniona do pożyczenia w imieniu Unii niezbędnych środków na rynkach kapitałowych lub od instytucji finansowych w celu ich dalszego pożyczenia Jordanii. Maksymalny termin wymagalności pożyczek wynosi 15 lat.

3. Udostępnianiem pomocy finansowej Unii zarządza Komisja, w sposób spójny z umowami lub ustaleniami zawartymi między MFW a Jordanią oraz z głównymi zasadami i celami reform gospodarczych określonymi w układzie o stowarzyszeniu między UE a Jordanią oraz planie działania UE-Jordania na lata 2010-2015 uzgodnionym w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa. Komisja regularnie informuje Parlament Europejski i Komitet Ekonomiczno-Finansowy o rozwoju sytuacji w zakresie zarządzania pomocą makrofinansową Unii i udostępnia im odpowiednie dokumenty.

4. Pomoc makrofinansowa Unii udostępniana jest na okres dwóch lat, począwszy od pierwszego dnia po wejściu w życie protokołu ustaleń, o którym mowa w art. 2 ust. 1.

Artykuł 2

1. Komisja, działając zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 6 ust. 2, jest uprawniona do uzgodnienia z władzami Jordanii warunków dotyczących polityki gospodarczej oraz warunków finansowych związanych z pomocą makrofinansową

[5] Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

Unii, które określone zostaną w protokole ustaleń zawierającym harmonogram ich realizacji (zwanym dalej „protokołem ustaleń"). Warunki dotyczące polityki gospodarczej i warunki finansowe muszą być zgodne z umowami lub ustaleniami, o których mowa w art. 1 ust. 3. Warunki te mają w szczególności służyć zwiększeniu skuteczności i przejrzystości oraz odpowiedzialności organów odpowiedzialnych za zarządzanie finansami publicznymi w Jordanii, w tym w odniesieniu do wykorzystania pomocy makrofinansowej Unii. Komisja regularnie monitoruje postępy w osiąganiu tych celów.

2. Szczegółowe warunki finansowe pomocy określa umowa pożyczki do uzgodnienia między Komisją a władzami Jordanii.

3. W okresie realizacji pomocy makrofinansowej Unii Komisja monitoruje prawidłowość regulacji finansowych Jordanii, procedur administracyjnych oraz wewnętrznych i zewnętrznych mechanizmów kontroli, które są istotne z punktu widzenia tej pomocy, jak również przestrzeganie uzgodnionego harmonogramu.

4. Komisja ocenia w regularnych odstępach czasu, czy polityka gospodarcza Jordanii jest zgodna z celami pomocy makrofinansowej Unii, oraz czy uzgodnione warunki dotyczące polityki gospodarczej są przestrzegane w zadowalający sposób. Komisja działa w tym zakresie w ścisłej współpracy z MFW i Bankiem Światowym oraz, jeżeli jest to wymagane, z Komitetem Ekonomiczno-Finansowym.

Artykuł 3

1. Pomoc finansowa Unii dla Jordanii udostępniana jest przez Komisję w dwóch transzach pożyczki, z zastrzeżeniem spełnienia warunków określonych w ust. 2. Wysokość każdej transzy określa się w protokole ustaleń.

2. O wypłacie każdej transzy decyduje Komisja, przy czym warunkiem wypłaty jest zadowalająca realizacja programu MFW i spełnienie warunków dotyczących polityki gospodarczej i warunków finansowych uzgodnionych w protokole ustaleń. Wypłata drugiej transzy następuje nie wcześniej niż po upływie trzech miesięcy od wypłaty pierwszej transzy.

3. Środki Unii są wypłacane bankowi centralnemu Jordanii. Środki Unii mogą zostać wypłacone na rzecz ministerstwa finansów Jordanii jako beneficjenta końcowego, z zastrzeżeniem postanowień uzgodnionych w protokole ustaleń, w tym potwierdzenia budżetowych potrzeb finansowych pozostających do zaspokojenia.

Artykuł 4

1. Operacje zaciągania i udzielania pożyczek związane z pomocą makrofinansową Unii przeprowadzane są w euro z tą samą datą waluty i nie narażają Unii na żadne ryzyko związane z transformacją terminów wymagalnośc, ryzyko walutowe, ryzyko stopy procentowej lub inne ryzyko handlowe.

2. Na wniosek Jordanii Komisja podejmuje niezbędne kroki w celu zapewnienia, by do warunków udzielanej pożyczki została włączona klauzula wcześniejszej spłaty zadłużenia. Klauzuli tej odpowiada analogiczna klauzula w warunkach operacji zaciągania pożyczek przez Komisję.

3. Na wniosek Jordanii oraz jeśli okoliczności pozwalają na uzyskanie korzystniejszego oprocentowania udzielonej pożyczki, Komisja może refinansować całość lub część zaciągniętej przez nią pierwotnie pożyczki lub zmienić odpowiednie warunki finansowe. Operacje refinansowania lub zmiany warunków pożyczki przeprowadzane są zgodnie z warunkami określonymi w ust. 1 i nie skutkują

przedłużeniem średniego terminu wymagalności pożyczki ani zwiększeniem kwoty głównej pozostającej do spłaty na dzień refinansowania lub zmiany warunków pożyczki.

4. Jordania pokrywa wszystkie koszty poniesione przez Unię w związku z operacjami zaciągania i udzielania pożyczek na podstawie niniejszej decyzji.

5. Komisja informuje Parlament Europejski i Komitet Ekonomiczno-Finansowy o rozwoju sytuacji w zakresie operacji, o których mowa w ust. 2 i 3.

Artykuł 5

1. Pomoc makrofinansowa Unii jest realizowana zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 966/2012 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylającym rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002[6] i zasadami stosowania przepisów tego rozporządzenia[7].

2. Protokół ustaleń i umowa pożyczki do uzgodnienia z władzami Jordanii zapewniają stosowne środki w zakresie zapobiegania nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkim innym nieprawidłowościom związanym z tą pomocą oraz w zakresie ich zwalczania. W celu zapewnienia większej przejrzystości zarządzania środkami i ich wydatkowania protokół ustaleń i umowa pożyczki przewidują także kontrole, w tym kontrole na miejscu i inspekcje, przeprowadzane przez Komisję, w tym Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych. Dokumenty te przewidują ponadto audyty Trybunału Obrachunkowego, w tym w stosownych przypadkach audyty na miejscu.

Artykuł 6

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 7

1. Do dnia 30 czerwca każdego roku Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat wykonania niniejszej decyzji w poprzednim roku, zawierające ocenę wykonania. Sprawozdanie zawiera informacje o związku pomiędzy warunkami dotyczącymi polityki gospodarczej określonymi w protokole ustaleń, bieżącymi wynikami gospodarczymi i budżetowymi Jordanii a decyzjami Komisji dotyczącymi wypłaty poszczególnych transz pomocy makrofinansowej Unii.

2. Nie później niż dwa lata po upływie okresu, na jaki udostępniona została pomoc, o którym mowa w art. 1 ust. 4, Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z oceny *ex post*.

[6] Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1.
[7] Dz.U. L 362 z 31.12.2012, s. 1.

Artykuł 8

Niniejsza decyzja wchodzi w życie trzeciego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
Przewodniczący	*Przewodniczący*

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

1.2. Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

1.3. Charakter wniosku/inicjatywy

1.4. Cele

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.6. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy

1.7. Przewidywane tryby zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

2.2. System zarządzania i kontroli

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i pozycje wydatków w budżecie, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Pomoc makrofinansowa dla Jordańskiego Królestwa Haszymidzkiego

1.2. Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa[8]

Dziedzina polityki: Tytuł 01 – Sprawy gospodarcze i finansowe

Działanie: 03 – Międzynarodowe kwestie gospodarcze i finansowe

1.3. Charakter wniosku/inicjatywy

X Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania**

1.4. Cele

1.4.1. Wieloletnie cele strategiczne Komisji wskazane we wniosku/inicjatywie

„Promowanie dobrobytu poza obszarem Unii Europejskiej"

Główny obszar działań DG ds. Gospodarczych i Finansowych związany z przedmiotową pomocą obejmuje:

1. Wspieranie realizacji europejskiej polityki sąsiedztwa poprzez pogłębianie analizy ekonomicznej oraz wzmocnienie dialogu i doradztwa politycznego w zakresie gospodarczych aspektów planów działania.

2. Przygotowywanie, wdrażanie i monitorowanie pomocy makrofinansowej dla partnerskich państw trzecich we współpracy z właściwymi międzynarodowymi instytucjami finansowymi.

1.4.2. Cele szczegółowe i działania ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Cel szczegółowy nr 3: „Udzielanie pomocy makrofinansowej państwom trzecim w ramach rozwiązywania sytuacji kryzysowych dotykających ich bilansów płatniczych i przywracania zdolności obsługi zadłużenia zewnętrznego"

Działania ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa Międzynarodowe stosunki gospodarcze i finansowe, ład globalny.

1.4.3. Oczekiwane wyniki i wpływ

Proponowana pomoc składa się z pożyczki UE w kwocie 180 mln EUR dla Jordańskiego Królestwa Haszymidzkiego („Jordanii"), która ma się przyczynić do lepszego zrównoważenia bilansu płatniczego tego kraju. Pomoc, która ma zostać wypłacona w dwóch transzach, pomoże Jordanii przezwyciężyć trudności gospodarcze i społeczne, jakich kraj ten doświadcza w wyniku wewnętrznych i regionalnych niepokojów. Pomoc ta będzie również wspierać reformy strukturalne mające na celu wzmocnienie trwałego wzrostu gospodarczego oraz poprawę zarządzania finansami publicznymi.

[8] ABM: Activity Based Management: zarządzanie kosztami działań - ABB: Activity Based Budgeting: budżet zadaniowy.

1.4.4. Wskaźniki wyników i wpływu

Władze Jordanii zobowiązane będą do regularnego składania służbom Komisji sprawozdań dotyczących określonych wskaźników oraz do złożenia obszernego sprawozdania dotyczącego spełnienia uzgodnionych warunków dotyczących polityki przed wypłatą drugiej transzy pomocy.

Po dokonaniu oceny operacyjnej obiegu środków finansowych oraz procedur administracyjnych, która zostanie przeprowadzona w Jordanii w fazie przygotowawczej tego przedsięwzięcia, służby Komisji kontynuować będą monitorowanie zarządzania finansami publicznymi. Delegatura UE w Jordanii będzie także składać regularne sprawozdania dotyczące kwestii istotnych z punktu widzenia monitorowania pomocy. Służby Komisji pozostaną w ścisłym kontakcie z MFW oraz Bankiem Światowym, by korzystać z wiedzy, jaką instytucje te dysponują dzięki prowadzonej przez nie w Jordanii działalności.

W proponowanej decyzji przewiduje się coroczne sprawozdanie dla Rady i Parlamentu Europejskiego zawierające ocenę wdrożenia operacji pomocy makrofinansowej. Pomoc zostanie poddana niezależnej ocenie *ex post* w ciągu dwóch lat po upływie okresu realizacji.

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. Potrzeby, które mają zostać zaspokojone w perspektywie krótko- lub długoterminowej

Wypłata pomocy będzie uzależniona od zadowalających postępów w wykonaniu uzgodnionej przez Jordanię i MFW umowy dotyczącej promesy kredytowej. Ponadto Komisja uzgodni z władzami Jordanii szczególne warunki dotyczące polityki, wymienione w protokole ustaleń, które muszą zostać spełnione przed wypłatą drugiej transzy pomocy przez Komisję.

1.5.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej

Pomagając temu państwu przezwyciężyć szok gospodarczy spowodowany wewnętrznymi i regionalnymi niepokojami, proponowana pomoc makrofinansowa przyczyni się do wsparcia stabilności makroekonomicznej, reform gospodarczych i postępu politycznego. Uzupełniając zasoby udostępnione przez międzynarodowe instytucje finansowe, UE i pozostałych darczyńców, pomoc ta przyczyni się do ogólnej skuteczności pakietu wsparcia finansowego uzgodnionego przez międzynarodową społeczność darczyńców w następstwie kryzysu.

Proponowany program wzmocni zaangażowanie rządu na rzecz reform oraz jego aspiracje związane z zacieśnieniem stosunków z UE. Wynik ten zostanie osiągnięty, między innymi, poprzez odpowiednie warunki uzależniające wypłatę pomocy. W szerszym kontekście program będzie sygnałem dla innych państw w regionie, że w przypadku trudności gospodarczych UE jest gotowa wspierać państwa, które wyraźnie rozpoczęły proces reform politycznych.

1.5.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań

Od 2004 r. przeprowadzono łącznie piętnaście ocen *ex post* dotyczących operacji pomocy makrofinansowej. Na podstawie tych ocen można stwierdzić, że pomoc makrofinansowa przyczynia się do poprawy równowagi bilansu płatniczego, stabilności makroekonomicznej i realizacji reform strukturalnych w kraju będącym jej odbiorcą, nawet jeśli jej oddziaływanie jest czasem umiarkowane i pośrednie. W większości przypadków pomoc makrofinansowa miała pozytywny wpływ na

bilans płatniczy w kraju będącym jej beneficjentem oraz umożliwiła złagodzenie ograniczeń budżetowych. Prowadziła ona również do nieznacznie wyższego wzrostu gospodarczego.

1.5.4. Spójność z innymi właściwymi instrumentami oraz możliwa synergia

UE jest jednym z głównych darczyńców Jordanii. UE udostępniła 293 mln EUR w formie dotacji na lata 2011-2013 w ramach regularnej współpracy w celu wsparcia programu reform politycznych i gospodarczych w Jordanii. Ponadto w 2011 r. Jordanii przydzielono kwotę 70 mln EUR w ramach programu SPRING oraz 10 mln EUR w postaci pomocy humanitarnej Unii na rzecz uchodźców z Syrii.

Główna wartość dodana pomocy makrofinansowej w porównaniu z innymi instrumentami UE polegałaby na stworzeniu stabilnych ram makroekonomicznych, w tym poprzez przyczynienie się do zrównoważenia bilansu płatniczego i budżetu, oraz właściwych warunków ramowych dla reform strukturalnych. Pomoc makrofinansowa nie stanowi regularnej pomocy finansowej ani nie ma na celu wspierania rozwoju gospodarczego i społecznego w otrzymujących ją krajach. Wypłata pomocy makrofinansowej jest wstrzymywana, gdy tylko sytuacja kraju pod względem finansowania zewnętrznego wraca na ścieżkę równowagi. Wówczas korzysta się z regularnych unijnych instrumentów pomocy i współpracy.

Pomoc makrofinansowa stanowi również w zamyśle uzupełnienie interwencji podejmowanych przez międzynarodowe instytucje finansowe, w szczególności programu reform i dostosowań wspieranego przez promesę kredytową MFW oraz pożyczki w ramach polityki rozwoju Banku Światowego.

1.6. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy

X Wniosek/inicjatywa o **określonym czasie trwania**

X Okres trwania wniosku/inicjatywy: 2 lata od wejścia w życie protokołu ustaleń, zgodnie z art. 1 ust. 4 decyzji

X Okres trwania wpływu finansowego: od 2013 r. do 2016 r.

1.7. Przewidywane tryby zarządzania[9]

X **Bezpośrednie zarządzanie scentralizowane** przez Komisję

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Niniejsza pomoc ma charakter makroekonomiczny i dostosowana została do programu gospodarczego wspieranego przez MFW. Monitorowanie działań przez służby Komisji będzie prowadzone na podstawie postępów w realizacji promesy kredytowej oraz konkretnych środków reform, które zostaną uzgodnione z władzami Jordanii w protokole ustaleń (zob. również pkt 1.4.4).

[9] Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Zidentyfikowane ryzyko

Z proponowaną operacją pomocy makrofinansowej wiąże się ryzyko o charakterze powierniczym, ryzyko związane z prowadzoną polityką gospodarczą, a także ogólne ryzyko polityczne.

Istnieje ryzyko, że pomoc makrofinansowa, która nie jest przeznaczona na sfinansowanie konkretnych wydatków, zostanie wykorzystana w nieuczciwy sposób. Zasadniczo ryzyko to powiązane jest z takimi czynnikami jak jakość systemów zarządzania w banku centralnym i ministerstwie finansów, a także odpowiednie możliwości w zakresie kontroli wewnętrznych i zewnętrznych.

Kolejne kluczowe ryzyko dla operacji wynika z panującej w regionie niepewności gospodarczej i politycznej, zwłaszcza w Syrii, co ma bezpośredni wpływ na gospodarkę Jordanii. W wymiarze krajowym główne ryzyko niestabilności jest związane z trudnościami dotyczącymi procesu reform politycznych i gospodarczych. Pełne wdrożenie środków stabilizacji i reform wspierane przez społeczność międzynarodową, w tym poprzez proponowaną pomoc makrofinansową, może zostać osłabione przez niezadowolenie społeczne.

Jordania jest również narażona na ewentualne nowe zakłócenia dostaw gazu ziemnego importowanego z Egiptu. Ponadto istnieją zagrożenia wynikające z ewentualnego pogorszenia sytuacji gospodarczej w Europie i na świecie i wzrostu światowych cen energii i żywności.

2.2.2. Przewidywane metody kontroli

Pomoc makrofinansowa podlegać będzie procedurom weryfikacji, kontroli i audytu, za które odpowiedzialna będzie Komisja, w tym Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF), oraz Trybunał Obrachunkowy.

2.2.3. Koszty i korzyści wynikające z kontroli oraz prawdopodobny wskaźnik niezgodności

Koszty podstawowe dla Komisji dotyczące metod weryfikacji i kontroli, jak również koszty oceny operacyjnej obiegu środków finansowych i procedur administracyjnych przeprowadzonej przed realizacją operacji zostały podane w tabeli 3.2.1. Ponadto istnieją koszty dla Europejskiego Trybunału Obrachunkowego oraz koszty ewentualnych interwencji OLAF-u. Ocena operacyjna nie tylko pomaga ocenić ryzyko niewłaściwego wykorzystania funduszy, ale jako dodatkową korzyść zapewnia użyteczne informacje na temat niezbędnych reform w obszarze zarządzania finansami publicznymi, co znalazło odzwierciedlenie w warunkach politycznych operacji. Jeśli chodzi o prawdopodobny wskaźnik niezgodności, ryzyko niezgodności z warunkami (w postaci niespłacenia pożyczki lub niewłaściwego wykorzystania środków) zostało uznane za niskie w oparciu o doświadczenia dotyczące instrumentu pomocy makrofinansowej od momentu jej przyznania po raz pierwszy.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Aby ograniczyć ryzyko nieuczciwego wykorzystania, zostaną podjęte następujące działania:

Po pierwsze, poponowana podstawa prawna pomocy makrofinansowej dla Jordanii obejmuje przepis dotyczący środków zapobiegania nadużyciom finansowym. Środki te zostaną bardziej szczegółowo określone w protokole ustaleń oraz umowie

pożyczki, zawierających szereg postanowień dotyczących kontroli, zapobiegania nadużyciom finansowym, audytów oraz odzyskania funduszy w przypadku nadużyć finansowych lub korupcji. Przewiduje się ponadto, że pomoc podlegać będzie warunkom właściwym dla odnośnych obszarów polityki, szczególnie w dziedzinie zarządzania finansami publicznymi, w celu zwiększenia skuteczności, przejrzystości i rozliczalności.

Po drugie, przed przyjęciem protokołu ustaleń służby Komisji, przy wsparciu należycie upoważnionych ekspertów zewnętrznych, przeprowadzą ocenę operacyjną obiegu środków finansowych oraz procedur administracyjnych w ministerstwie finansów oraz banku centralnym Jordanii w celu spełnienia wymogów wynikających z rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich. W wyniku tego przeglądu, który obejmie takie obszary jak: struktura i organizacja zarządzania, zarządzanie funduszami i kontrola funduszy, bezpieczeństwo systemów informatycznych, możliwości w zakresie kontroli wewnętrznych i zewnętrznych oraz niezależność banku centralnego, ustalone zostanie, czy struktury mające zagwarantować należyte zarządzanie finansowe w odniesieniu do pomocy makroekonomicznej są w Jordanii wystarczająco skuteczne. W świetle tej oceny w porozumieniu z organami krajowymi mogą zostać wprowadzane specjalne mechanizmy mające zastosowanie do zarządzania funduszami przez beneficjentów. Kwota pomocy zostanie wpłacona na wyznaczone konto w banku centralnym Jordanii.

Ponadto pomoc będzie podlegała procedurom weryfikacji, kontroli i audytu, za które odpowiedzialna będzie Komisja, w tym również OLAF, oraz Europejski Trybunał Obrachunkowy.

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i pozycje wydatków w budżecie, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące pozycje w budżecie

01 03 02: Pomoc makrofinansowa

01 04 01 14 – Finansowanie Funduszu Gwarancyjnego

Według działów wieloletnich ram finansowych i pozycji w budżecie

Dział wieloletnich ram finansowych	Pozycja w budżecie	Rodzaj środków	Wkład			
	Liczba [treść…..…]	Zróżnicowane /niezróżnicowane (10)	państw EFTA[11]	krajów kandydujących[12]	państw trzecich	w rozumieniu art. 18 ust. 1 lit. aa) rozporządzenia finansowego
4	01 03 02 Pomoc makrofinansowa	Zróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE

10 Środki zróżnicowane/ środki niezróżnicowane.

11 EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu.

12 Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

4	01 04 01 14 Finansowanie Funduszu Gwarancyjnego	Zróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE

01 04 01 04 – Gwarancja Unii Europejskiej związana z pożyczkami UE zaciągniętymi na pomoc makrofinansową dla państw trzecich: Fundusz Gwarancyjny dla działań zewnętrznych musi zostać zasilony wpłatami zgodnie ze zmienionym rozporządzeniem ustanawiającym Fundusz. Zgodnie z tym rozporządzeniem wpłaty są dokonywane na podstawie kwoty pożyczki pozostającej do spłaty na koniec roku. Wysokość wpłaty jest obliczana na początku roku „n" jako różnica pomiędzy kwotą docelową a wartością aktywów netto Funduszu na koniec roku „n–1". Jest ona włączana w roku „n" do budżetu wstępnego na rok „n+1" i faktycznie przekazywana w ramach jednej transakcji na początku roku „n+1" z pozycji „Finansowanie Funduszu Gwarancyjnego" (pozycja w budżecie nr 01 04 01 14). W konsekwencji 9 % (maksymalnie 16,2 mln EUR) wypłaconej faktycznie kwoty zostanie uwzględnione w kwocie docelowej na koniec roku „n-1" do celów obliczenia wpłat zasilających Fundusz.

Wpis w budżecie („p.m.") odzwierciedlający gwarancję budżetową w odniesieniu do pozyczki zostanie uruchomiony tylko w przypadku faktycznego uruchomienia gwarancji. Oczekuje się, że gwarancja budżetowa nie zostanie uruchomiona.

☐☐Nowe pozycje w budżecie, o których utworzenie się wnioskuje : Nie dotyczy.

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych: **4** [treść…..] UE jako partner na arenie międzynarodowej

DG: Dyrekcja Generalna ds. Gospodarczych i Finansowych			Rok **2013**[13]	Rok **2014**	Rok **2015**	Rok **2016**	**OGÓŁEM**
• Środki operacyjne							
Numer pozycji w budżecie: 01 04 01 14 – Finansowanie Funduszu Gwarancyjnego	Środki na zobowiązania	(1a)			9	7,2	**16,2**
	Środki na płatności	(2a)			9	7,2	**16,2**
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne[14] (ocena operacyjna i ocena *ex post*)							
Numer pozycji w budżecie 01 03 02	Środki na zobowiązania	(3)	0,05		0,15		**0,20**
	Środki na płatności	(3a)	0,05		0,05	0,10	**0,20**
OGÓŁEM środki dla DG ECFIN	Środki na zobowiązania	=1+1a +3	0,05		9,15	7,2	**16,4**
	Środki na płatności	=2+2a +3	0,05		9,05	7,3	**16,4**

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)	0,05		9,15	7,2	**16,4**
	Środki na płatności	(5)	0,05		9,05	7,3	**16,4**

• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne (6)

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 4 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4+ 6	0,05		9,15	7,2	**16,4**
	Środki na płatności	=5+ 6	0,05		9,05	7,3	**16,4**

[13] Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

[14] Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne pozycje „BA"), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

Jeżeli wpływ wniosku/inicjatywy nie ogranicza się do jednego działu:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych:	**5**		„Wydatki administracyjne”				
			Rok **2013**	Rok **2014**	Rok **2015**	Rok **2016**	**OGÓŁEM**
DG: ECFIN							
• Zasoby ludzkie			0,040	0,028	0,021	0,016	**0,105**
• Pozostałe wydatki administracyjne			0,025	0,015			**0,040**
OGÓŁEM Dyrekcja Generalna ds. Gospodarczych i Finansowych	Środki		0,065	0,043	0,021	0,016	**0,145**
OGÓŁEM środki DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)		0,065	0,043	0,021	0,016	**0,145**

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok **2013**[15]	Rok **2014**	Rok **2015**	Rok **2016**	**OGÓŁEM**
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 do 5 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	0,115	0,043	9,171	7,216	**16,545**
	Środki na płatności	0,115	0,043	9,071	7,316	**16,545**

[15] Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne

– ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych

– X Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określić cele i produkty			Rok **2013**		Rok **2014**		Rok **2015**		Rok **2016**	
⇩										
	Rodzaj[16]	Średni koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 3[17]										
Produkt 1	Ocena operacyjna		1	0,05						
Produkt 2	Ocena *ex post*						1	0,15		
Produkt 3	Finansowanie Funduszu Gwarancyjnego						1	9	1	7,2
Cel szczegółowy nr 1 – suma cząstkowa			1	0,05			2	10,5	1	7,2
KOSZT OGÓŁEM			1	0,05			2	10,5	1	7,2

[16] Realizacje odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).

[17] Zgodnie z opisem w punkcie 1.4.2. „Cele szczegółowe …”

3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

3.2.3.1. Streszczenie

– ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych

– X Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok **2013**[18]	Rok **2014**	Rok **2015**	Rok **2016**	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			**OGÓŁEM**
DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie	0,040	0,028	0,021	0,016				**0,105**
Pozostałe wydatki administracyjne	0,025	0,015						**0,040**
DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych - suma cząstkowa	0,065	0,043	0,021	0,016				**0,145**
Poza DZIAŁEM 5[19] **wieloletnich ram finansowych**								
Zasoby ludzkie								
Pozostałe administracyjne								
Poza DZIAŁEM 5 wieloletnich ram finansowych – suma cząstkowa								

OGÓŁEM	0,065	0,043	0,021	0,016				**0,145**

Potrzeby w zakresie środków administracyjnych zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

[18] Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

[19] Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne pozycje „BA"), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

3.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

– ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich

– X Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

	Rok **2013**	Rok **2014**	Rok 2015	Rok 2016	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)							
01 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	0,15	0,12	0,08	0,05			
XX 01 01 02 (w delegaturach)							
XX 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 01 (bezpośrednie badania naukowe)							
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy)[20]							
XX 01 02 01 (AC, END, INT z globalnej koperty finansowej)	0,25	0,16	0,14	0,12			
XX 01 02 02 (AC, INT, JED, AL i END w delegaturach)							
XX 01 04 **yy**[21] w centrali							
XX 01 04 **yy**[21] w delegaturach							
XX 01 05 02 (AC, END, INT - pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 02 (AC, END, INT - bezpośrednie badania naukowe)							
Inna pozycja w budżecie (określić)							
OGÓŁEM	**0,40**	**0,28**	**0,22**	**0,17**			

XX oznacza odpowiednią dziedzinę polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie.

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	Nadzorowanie operacji i zarządzanie nią, porozumienie w sprawie umowy pożyczki, sprawozdania z przeglądu, prowadzenie misji oraz ocena postępów w zakresie wypełniania warunków.
Personel zewnętrzny	Oddelegowany ekspert krajowy w jednostce ECFIN D2 będzie bezpośrednio zaangażowany w przygotowanie protokołu ustaleń, działając w porozumieniu z władzami i MIF oraz działając w porozumieniu z ekspertami zewnętrznymi w odniesieniu do oceny operacyjnej i oceny *ex post*, prowadzenie misji kontrolnych, przygotowywanie sprawozdań służb Komisji oraz procedur Komisji związanych z zarządzaniem pomocą.

[20] AC = pracownik kontraktowy; AL = członek personelu miejscowego; END = oddelegowany ekspert krajowy; INT = pracownik tymczasowy; JED = młodszy oddelegowany ekspert.

[21] W ramach pułapu cząstkowego na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne pozycje „BA").

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

– X Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi.

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

– X Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

X Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.